

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 23. — ŠTEV. 33.

NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 8, 1930. — SOBOTA, 8. FEBRUARJA 1930.

TELEFON: CHELSEA 3878
VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

SEDEMNAJST PREMOGARJEV SMRTNO PONESREČENIH

STRUPENI PLINI SO ZAHTEVALI NADALJNE ČLOVEŠKE ŽRTVE V PREMOGOVNIKU pri HELPER

Tri delavce še vedno pogrešajo, dočim so jih devet rešili. — Premogovnik je v samoti, vsled česar je javnost šele naslednjega dne izvedela za nesrečo. — Ob času eksplozije je bilo v rovu devetindvajset izvezbanih mehanikov.

HELPER, Utah, 7. februarja. — V četrtek zvečer so v premogovniku v Standardville eksplodirali strupeni plini.

Zdaj so reševalci postavili provizorične ventilatörje, ki spravljajo strupen zrak iz rova.

Sedemnajst trupel so že prinesli na površino, dočim tri še vedno pogrešajo.

Premogovnik se nahaja v gorovju severozapadno od tukaj v tako samotnem kraju, tako da je potročilo o nesreči šele danes dosegelo v svet.

Začasa eksplozije je bilo v rovu devetindvajset izvezbanih mehanikov, ki so pripravljali vse potrebno, kajti družba je sklenila, da prične zopet obravnavati.

Silen pok je naznanih njihovim družinam, da se je pripetila v rovu eksplozija. Kmalu zatem so se priplazili iz rova širje možje.

Reševalna dela so se takoj začela.

Zaporedoma so spravili iz rova sedemnajst trupel in pet še živih premogarjev. Zadnjim se je bilo posrečilo uiti v nek prostor ter se zbarakadirati pred strupenimi plini, ki so začeli polniti ves premogovnik.

Ostale tri delavce še vedno iščejo, pa imajo le malo upanja, da bi našli žive.

Reševalci izjavljajo, da je vseh omenjenih sedemnajst postalо žrtev plina, ne pa eksplozije.

Kaj je bil direkten vzrok eksplozije, se zaenkrat še ni dalo dognati.

DVE NOVI EVROPSKI POGODBI

RUSI DOLŽE AMERIŠKE IMPERIJALISTE

Skoro istočasno sta bili podpisani pogodbi med Italijo in Avstrijo ter Jugoslavijo in Bolgarsko.

RIM, Italija, 7. februarja — Danes sta bila uveljavljena dva nadaljnja koraka za zajamčenje miru na Balkanu in v Centralni Evropi. Italijanski ministrski predsednik Mussolini in Johann Schober, avstrijski kancelar sta podpisala italijansko-avstrijsko prijateljsko pogodbo in judicarne regulacije.

Italija bo dala Avstriji na razpolago tržaško pristanišče.

Zastopniki Jugoslavije in Bolarske so včeraj podpisali v Sofiji dogovor za zajamčenje obmejnega mira med obema deželama.

Neka brzjavka izjavlja, da je bila največji prispevek k balkanski harmoniji v petindvajsetih letih.

POLJSKA SUHAŠKA KAMPANJA

VARŠAVA, Poljska, 7. februarja. Po vsej Poljski se vrši sedaj velika suhaška kampanja, pod patronato številnih zmerostnih druž ter poljske vlade. Krajevna prohibicija obstaja že v 197 vseh, in mestu Bruskoj je objavljeno, da bo kmanu glasovalo glede tega vprašanja.

PERU KUPUJE AEROPLANE

LIMA, Peru, 7. februarja. — Vlada je naročila pri neki ameriški družbi šestindvajset aeroplakov. Aeroplani bodo veljali milijon dolarjev. Vlada jih bo rabila za armado.

POSVETOVANJA O AMERIŠKIH PREDLOGIH

Japonski mornariški izvedenci so se sestali in pričeli proučevati predloge Združenih držav.

TOKIO, Japonska, 9. februarja. Danes so se posvetovali najvišji japonski izvedenci ter se posvetovali glede brzjavke, ki je dospela z japonskega poslanstva v Londonu. Posvetovanje se je najbrž vršilo glede ameriškega predloga, naj opuste Ameriko, Anglija in Japonska do sedanje razmerje glede velikih bojni ladij.

Japonska časniška agentura Nippon Dempo izjavlja, da so se mornariški izvedenci v principu dogovorili glede tega predloga, da pa ne morejo razmišljati o vprašanju, ker še ni nicesar dognanega glede obsega in kalibra topov na bojni ladij.

Člani japonske delegacije v Londonu bodo v najkrajšem času sprehajali od tukaj natančna navodila.

LONDON, Anglija, 7. februarja. Mornariški izvedenci so pričeli podrobno študirati ameriško ponudbo, temelječo se na enakosti z Anglijo, ker imajo na razpolago prvi konstruktivni predlog za resnično razorenje.

Konferenčni podobor se je sestal ob enajstih: zjutraj v St. James palaci, da razmišlja o novih razvojih.

Noben delegat petih velesil ni bil navzoč, pač pa so sestanku prisotvali le izvedenci.

Ameriški državni tajnik Stimson je v posebnem ugotovil obratnožil stališče Združenih držav. To je bil najbolj važni razvoj na londonski konferenci, odkar se je pričela.

Ker se do torka ne bo vrnila nikaka plenarna seja, bodo o ameriški ponudbi natančno razpravljali japonski, francoski in italijanski delegati.

Anglija je že privolila v Stimpsonov dogovor. Francoski ministrski predsednik Tardieu je izvedel svoj prvotni načrt ter odšel v Pariz.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

OSTANKI OGROMNEGA AEROPLANA

Na sliki vidite ostanke ogromnega Maddux-aeropiana, ki je vsled go ste megle treščil ob tla pri San Clemente, Cal. Ob tej priliki se je smrtno ponesrečilo šestnajst oseb.

POSKUŠEN UMOR ALI SAMOMOR

Italijan zatrjuje, da si je skušal sam vzeti življene, dočim pravi njegova hči, da ga je ona obstreli.

V New Yorku so zapri šestnajstletno Antonietto di Pietro, njen oče, 45-letni brivec se pa nahaja v nevarnem stanju v bolnici.

Dekle je kričalo na policijski postaji: — Moj Bog, očeta sem ustreljen.

Njen oče je pa izjavil: — Skulam sem ustreliti samega sebe. Biznes je slab, moja žena je bolna, sin mi je pa pred par dnevi umrl.

Banjem je na treh krajinah, in ravnodu mogoče usodepolne.

Antonietto so našli, ko se je brez cilja potepala po Bronxu. Policistu je rekla, da je ravnik ustrelil očeta, našar jo je policist aretiral.

Skoro istočasno pa je prisel njen očet v bolnišnico ter izjavil, da si je sam nameval vzeti življene.

Hčerk je na policijski postaji par ur pozneje izjavila, da jo je skusal oče napasti. Strelija je tudi zato nanj, ker ji je reklo, da ne sme hoditi s svojim fantom.

Mati ji je baje nasvetovala, naj brani svojo čast z revolverjem.

Decembra meseca je šla mati v Massachusetts k sorodnikom in iz za onega časa je Antontija gospodinja očetu in svojima dvema bratom.

Ker jo je oče večkrat nadlegoval, si je preskrbel revolver. Ko ji je v četrtek zopet ni dal miru, je pogradiła revolver ter oddala nanj tri strele.

Policija zaenkrat ne ve, komu bi verjela: hčeri ali očetu.

MANIU DOBIL DOSTI GLASOV

BUKARESTA, Romunija, 7. februarja. Včerajšnje občinske in okrajne volitve so bile tako ugodne za vladu Maniu-ja, da se je ugled kmečke stranke zelo povečal. Posebno v Beogradu in Transilvaniji, kjer so nemške in madžarske stranke glasovale kot en mož zanj, so bile večine za vladu Maniu velike ter so znašale nekako osmedeset odstotkov oddanih glasov. Volitve so se vrstile vsepovod s policijskim varstvom, in bile so v splošnem zelo mirne, z izjemo v Buzeu, kjer so se spopadli pristaši raznih strank.

WASHINGTON, D. C., 7. februarja. — William Howard Taft je zadnjo noč dobro prespel.

Danes so njegovi zdravnični mnenja, da je zdravstveno stanje prejšnjega vrhovnega sodnika dosti boljšo.

Ko je bil o polnoči v bolnišnici dr. Clayton, je bolnik udobno počival, in zdravnik ga ni hotel prebiti.

Casniškim poročevalcem je reklo poznje:

— Taftovo zdravstveno stanje je zadovoljivo. Bolnik je dosti boljši kot je bil v torek, ko se je vrnil v Washington.

Taft je manj jedel kot sinoci, toda z dosti večjim tekonom. Tekom njenega pogovora je bil zdravnik bolj optimističen kot kdaj poprej iz časa, ko se je vrnil s Taftom v Washington.

ŠTUDENT STRELJAL NA PROFESORJA

Slednji pa se je skril pod mizo ter srečno ušel strehom dijaka, katerega je moral suspendirati.

BEOGRAD, Jugoslavija, 7. februarja. Ministrski predsednik Berenguer je reklo časniškemu poročevalcu, da se bodo najkrajšem času vršile parlamentarne volitve.

— Volitve za parlament se bodo vrstile čim prej mogoče — je izjavil, — in sicer pod vladnim nadzorstvom. Skulam bom ugotoviti vso potovanje ter gledati na to, da ne bo protiziran nobena stranka.

Ko so ga vprašali glede vladnega programa, je reklo, da bo skupal omehitve, katere je uveljavil diktator Primo de Rivera, da pa je prepričan, da je treba vse izpremembe pocasi zvršiti.

— Sest let diktatorstva je zelo skrilo politične stranke z izjemo socijalistov. Vsled tega bo treba pole ne organizacije predno bodo mogoče normalne volitve.

Iz sedanje zmede se bodo najbrž pojavile štiri konservativne skupine.

TAFTOVA BOLEZEN

Bolnik je noč dobro prešpal, in ko ga je ponči obiskal zdravnik, ga ni hotel buditi.

WASHINGTON, D. C., 7. februarja. — William Howard Taft je zadnjo noč dobro prespel.

Danes so njegovi zdravnični mnenja, da je zdravstveno stanje prejšnjega vrhovnega sodnika dosti boljšo.

Ko je bil o polnoči v bolnišnici dr. Clayton, je bolnik udobno počival, in zdravnik ga ni hotel prebiti.

Casniškim poročevalcem je reklo poznje:

— Taftovo zdravstveno stanje je zadovoljivo. Bolnik je dosti boljši kot je bil v torek, ko se je vrnil v Washington.

Taft je manj jedel kot sinoci, toda z dosti večjim tekonom. Tekom njenega pogovora je bil zdravnik bolj optimističen kot kdaj poprej iz časa, ko se je vrnil s Taftom v Washington.

SKORAJŠNJE VOLITVE NA ŠPANSKEM

Po zatrdilu novega španskega ministra predsednika imajo vse stranke enako pravico do volitve na Španskem.

PARIZ, Francija, 7. februarja. —

Onega jutra, ko je zagonetno izginal bivši ruski častnik in voditelj vseh protisovjetovskih sil, Aleksander Pavlovič Koutepov, so se ustavili trije izmučeni moški pred majhno goštinstvo v bližini gozdov Montargis in začeli žganja.

Seboj so imeli vrčo. Mladi goštinčar je izjavil pozneje, da se mu je zdelo, da je v vrči zaklan prasič ali pa tele.

Danes je začela policija preiskovati gozd, ker domneva, da je bilo v vrči truplo Koutepova in da so neznanici zakopal v gozdu.

Avtomobil, v katerem so se vozili neznanici, je našel v bližini gozdov Montargis in začel žganja.

Avtomobil, v katerem je bil Koutepov baje odveden.

ZLATA SVETINJA ZA BRYDA

CHICAGO, Ill., 7. februarja. — Čikaška zemljepisna družba je poklonila podadmiralu Byrdu zlato svetinjo, ker je poletel preko Južnega tečaja ter si stekel tudi drugačne dosti zaslug za zemljepisno vedno. Družba ga je enkrat odlikovala, ko je poletel leta 1926 preko Severnega tečaja.

SOVJETSKI POSLANIK SE VRAČA

MEXICO CITY, Mehika, 7. februarja. — Sovjetski poslanik dr. Aleksander Makar je izjavil danes, da bo v nedeljo odpotoval iz Vera Cruza proti Evropi.

Njegovo odpotovanje je posledica prekinjenja diplomatskih odnosov med Mehiko in sovjetsko republiko.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Bakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00	
in Kanado	\$6.50	Za pol leta	\$3.50
za pol leta	\$3.00	Za izozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četr leta	\$7.50	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se bodoval pošljati po Money Order. Pri spremembri kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče nazamni, da hitrejš najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 2878

LIBERALNA STRANKA

Neki Samuel Garden Church je zbral v sajastem mestu Pittsburgh krog sebe precevje število priateljev ter jim povedal, da bo v Ameriki v najkrajšem času ustavljena liberalna stranka.

Nameravana liberalna stranka bi bila v prvi vrsti naperjena proti prohibiciji zakonodaji, v drugi vrsti pa tudi proti vsem oblikam verskega vplivanja.

Z izjemo Churche, je menda slehernemu znano, da je tako stranka nemogoča stvar.

V današnjem času, ko se vrše izraziti interesni boji, ni mogoče pozvati v življenje stranke, ki bi bila naperjena proti eni sami postavi.

Naj je vprašanje prohibicije še tako važno, naj je izvrala še toliko resnih problemov, je treba pomisliti, da ne gre v tem slučaju za razredni konflikt, ki bi mogel spraviti v gibanje velike dele prebivalstva.

Najboljši dokaz so nudile zadnje predsedniške volitve.

Al Smith je bil izrazit zastopnik nasprotnikov prohibicije.

Vsa njegova kampanja je predstavljala boj proti osemnajstemu amendmentu, katerega je hotel s svojimi priatelji bodisi odstraniti, bodisi mu zmanjšati sedanjo moč.

Z njim vred je pa kandidiral na demokratskem kandidatu suhaški senator Robinson.

Ako pa Garden Church domneva, da bi bilo mogoče osnovati v Združenih državah liberalno stranko, ki bi stopila v boj proti netolerantnim presbiterijancem, metodistom in baptistom, svoje Amerikanec premalo poznata. Sila protestantske cerkve je v Združenih državah takoj mogočna, da bi se nobena stranka ne upala nastopiti proti nji.

Zdaj si pa nimogrede oglejmo še družbo, ki nameava priklicati v življenje liberalno stranko. Med temi "liberalci" so: multimilijonar Pierre du Pont, Charles Schwab, načelnik Bethlehem Steel Corporation, multimilijonarka Mrs. Sabin, milijonarka Mrs. Harriman itd.

Z eno besedo rečeno, to so najbogatejši in največji industrijalni magnati, ki iz tega ali onega vzroka nasprotujejo prohibiciji. Ti ljudje so vse nekaj drugega kot pa liberalci v resničnem pomenu te besede.

Politične stranke so izraz gotovih gospodarskih interesov, ki si prizadevajo udejstviti se na političnem podiju.

Predno se je industrija tako daleč razvila, sta bili v Ameriki dve stranki, ki sta zastopali obe interesni skupini v meščanstvu.

Republikanska stranka je zastopala veleposestnike in velekapitaliste, demokratska stranka pa malomeščane in male kmite.

Danes pa zastopata obe stranki velekapital, kajti takozvani srednji razred je v tej deželi skoro brez pomena ter ne stavljata nobenih zahtev, da bi se ga politično vpoštevalo.

PETER ZGAGA je precej stanoviten, kar ga pa ni oviralo, da se je preselil v Slovensko-Ameriški Koledar za leto 1930. Napisal je par črtic iz svojega življenja in svojo resnično sliko objavil. Koledar z njegovou sliko vred (ki je po zatrdilu neke zlobne rojakinje sama tega denarja vredna) stane 50c. — Knjigarna "Glas Naroda", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Iz Slovenije.

Uboj na Blejski Dobravi.

Pred sodniki se je zagovarjal 31. julija 1902 rojeni tovarniški delavec Ignacij Jakopič, doma iz Dobrave zaradi zločinstva zoper življenje in telo.

Ozadje tragične smrti Kunčiceve, ki je vzbudilo med prebivalstvom Blejskega kota splošno sočutje, je bilo naslednje: Dne 24. novembra lani v kuhinji gostilne Ivana Stareta na Dobravi včerja družba, med njo tudi občovječ in Andrej Kunčič. Okrog 22. je odšel Kunčič iz kuhinje v vežo, z namenom, da opravi svojo potrebo. Obtoženec je šel za njim. Ko se je hoteli Kunčič vrnil v kuhinjo, ga je Jakopič pri vrati udaril s palico po desnem očesu z vso silo in mu je prizadel težko rano. Udarec je prelomil lobanjsko kost ter je nastopil zaradi infekcije vnetje možganov open. Poškodba je bila smrtna nevarna ter ji je Andrej Kunčič podlegel 29. novembra lani ob 6. zjutra.

Obtoženec je dejanje odkrito in skanesno priznal, zagotavljajoč, da ni gojil proti pokojniku nikakoga sovraštva, docim so nekatere priče izpeljane, da je med obema obstojalo staro sovraštvo.

Ignacij Jakopič je bil obsojen na 3 leta težke ječe (robije) in v izgubo državljanških pravic za 3 leta.

Se sedaj ga niso izsledili.

Posestnik Josip Roman iz Podrečja pri Smledniku je imel te dni opravka v Ljubljani, kamor se je odpeljal z zapravljičkom. Med vožnjo v Ljubljano je srečal na cesti okrog 40-letnega moža, ki ga je vzel na voz. V Ljubljani se je neznanec stalno držal Rozmana. Ta je v neki gostilni prodal enega konja, docim se je hotel z drugim odpeljati spet nazaj domov. Medtem ko sta sedeila v gostilni, je postal Rozman neznanec na dvorišču, naj pogleda za vozom, ki ga je imel na dvorišču. Neznanec je takoj ubogal, vendar se ni več vrnil. Zunaj je namreč sedel na Rozmanov voz, pognal in izginil neznanec.

Rozman je pozneje zvedel, da se pise neznanec Janez Zupan in da je rodom iz Tržiča. Drznega tatu, ki je oskrdoval Rozman za okrog 6500 Din vrednosti, doslej še niso izsledili.

Vlomilec Kirbiš zopet v rokah pravice.

Enako nesrečno je končalo zasledovanje tatu, ki se ga je lotil Pavla Štregega. Dan pozneje je bil v gozdu pred Podutikom v bližini Košincev. Bilo je zvečer okrog 20.30 ko je, hoteč seogniti nekim drevesom, zavil na pot. Nenadno pa je začutil na talniku silno bolečino. Nekdo ga je udaril z vso silo po vrati in sicer najbrže s kopitom puške. Štrekelj je moral kar hitro domov in nato k državniku, ki mu je rano obvezal.

Omedlevica ni bila dolga. Ko se je prebudil, je opazil, da ima razmesarjeno tudi član desne roke

Najbrž je napadalec, potem pa je vrgel na pot. Nenadno pa je začutil na talniku silno bolečino. Nekdo ga je udaril z vso silo po vrati in sicer najbrže s kopitom puške. Štrekelj je moral kar hitro domov in nato k državniku, ki mu je rano obvezal.

Oba držna napada sta bila prijavljena varnostnim oblastem. Ki bodo skušale po svojih organih tato vse na vsak način izslediti.

Leto dni zaprt v hlevu.

Tečvarnar Tomaz Krajnc in komandir cerkevni Kočiček neki mladenič in ga vprašal, ali je on cerkovnik, ter končno izjavil, da namera zmoliti par očnašev. Med navidezno molitvijo pa je neznanec neprestano presepal iz klop v klop, kar je vzbudilo v cerkovniku sum, da tuje nima poštenskih namenov. Skrivaj je cerkovnik obvestil stražnika, ki je kmalj prišel v cerkev. Med tem pa je mladenič brez sledu izginil. Po dolgem iskanju sta stražnik in cerkovnik izsledila tuja, ležečega pod klopjo v zakristiji. Na stražnici so našli pri neznancu, v katerem so spoznali svojega dobrega znance Frica Kirbiša, 25-letnega bezposelnega ključavničarskega pomočnika s Ptujsko polja, 36 cm dolg in 12 mm debel kos žeče, izdelan kot nalaček za vleme, dalje novo električno žepno svetiljko in kos žeče, odložljene pri neki cerkvni pušči, v katero je Kirbiš malo prekušal viomiti, pa je bil najbrž preponde.

V žepu je imel Kirbiš tudi politerški steklenico žganja. Kirbiš je bil še pretekle dni izpuščen iz 3-mesečne zapore, katerega si je zaslužil z vlonom v Kulichovo pisarno v Aškerčevi ulici, kjer je skušal odnesti v noč med 24. in 25. oktobrom poleg raznih manjših stvari tudi novo Kulichovo skupnjo. K sreči pa je bil opažen in prijet. Na svobodi pa ni v mogel vzdružiti niti 24 ur, da ne bi se zopet pregrasil zoper poštenost. V zaporu je skušal Kirbiš uiti in je v ta namen razkopal ob vrati policijskega zapora edprtine, v kateri je instalirana električna žarnica. Seveda je razbil žarnico in pokvaril napeljavo. Zdaj bo zopet romal v sodni zapor.

Ponevrečeni Bornšek umrl.

V cejlki javni bolnični je umrl 25. letni zidarški pomočnik Mihael Bornšek iz Spodnje Hudinje pri Celju, ki se je lani težko ponevrečil pri adaptaciji vojaške bolnice v Gaberju. Bornšek se je nahajal kot preddelavec na 60 in pol metra visokem odru. Nenadoma se je deska, na kateri je stal, odtrgala in je Bornšek strmoljal v globino. Pri padcu pa je si romak zlomil hrbitenico. Skoraj 3 meseca je ležal v bolniči, dokler ga ni rešila smrt.

BLAZNIKOVIH PRATIK —

nimamo več v zalogi. Za to jih ne naročajte.

Knjigarna Glas Naroda.

Naslini divji loveci.

V lovskem revoru Petra Stepiča v Podutiku in tamoznjih gozdovih so se pojavili v zimskem času številni lovski tatori, ki so pridno na delu. Podrlji so že nekaj zajcev, morduti kako lisico in nekaj perjadi, kar najemščini seveda nikar ni po volji. Zaradič je opozoril Stepiča lovska čuvava Valentina Kopac in Izg. Šiske ter Pavla Štrekelja s Trate, naj stopita pogosteje čez poletje proti gozdov in na vsak način izslediti divje lovece. Imenovana sta se severa ugobala in ker je tudi njuna smrtna jezila prednost lovskih tatorjev, sta se trudila na vse kriplje, da izsledita čim prej tega ali onega. V gozdov sta bila že kak temen slehni dan, vendar se ju je dosledno držala smola.

Pred par dnevi se je odločil Kopac, da ga skrivnostni tat ne bo vlekel za nos. V gozdu je baš nekajkrat počilo. Zopet je tat na preži. Kopac se je smukal med drevjem in opazoval na vse strani. Nenadoma je res ugledal kakih 100 koralov pred seboj v goščevu temno moško postavo. Zaradi megje je ni mogel natančno razločiti. Nenadoma pa je pocil strel. Prihodnji trenutek je nameril že tudi Kopac, in ustrelil. Neznanec pred njim je počnjal in Kopac seveda ni mogel ugotoviti, da li je zadel ali ne. Pač pa je sam že naslednji hip začutil bolečine v pestestju. Iz ranice mu je pričela teči kri in Kopac je ugotovil, da mu je sibra iz puške lovške tatu preblažila živo. Zaradi tega je moral kar hitro domov in nato k državniku, ki mu je rano obvezal.

Enako nesrečno je končalo zasledovanje tatu, ki se ga je lotil Pavla Štregega. Dan pozneje je bil v gozdu pred Podutikom v bližini Košincev. Bilo je zvečer okrog 20.30 ko je, hoteč seogniti nekim drevesom, zavil na pot. Nenadno pa je začutil na talniku silno bolečino. Nekdo ga je udaril z vso silo po vrati in sicer najbrže s kopitom puške. Štrekelj je moral kar hitro domov in nato k državniku, ki mu je rano obvezal.

Omedlevica ni bila dolga. Ko se je prebudil, je opazil, da ima razmesarjeno tudi član desne roke

Najbrž je napadalec, potem pa je vrgel na pot. Nenadno pa je začutil na talniku silno bolečino. Nekdo ga je udaril z vso silo po vrati in sicer najbrže s kopitom puške. Štrekelj je moral kar hitro domov in nato k državniku, ki mu je rano obvezal.

Tako je pes čuvaj, ki se je dal sicer že zapeljati, vendar se v zadnjem trenutku rešil gospodarju vole in svojo čast....

Nenadna smrt.

V Zgornji Siški stanjujejo 67-letno branjenko Marijo Dolžanova je našla njena hišna gospodinja mrtvo v postelji. Dolžanova je že nekaj dni tožila o bolečinam v želodcu in se že zaradi tega vlegla. Ostala je v bolniški postelji skoro teden dñi. Pred nekaj dnevi jo je obiskal njen sin, ki ga baje porej ni videl.

Še posebej pa vabilo naše sobre v teme sestre iz Detroita in bližnje okolice da nas poseti, kar jima bomo iz sreca hvaležni.

Vstopnina je samo za moški spol, zenske so proste.

Za dobro postrežbo bo skrbel odbor.

J. Kobič.

Smrt selarja pod lokomotivo.

2. januarja popoldne okrog 13. sta se brat France in Jože Pleskoč z malimi sanmi podala iz Bučne vasi v Muhober, kjer živi njuna starata mati, da od nje prepeljata v bučnovški mlin mernik Žita. Mlajši 6-letni Jožek je spredaj vlekel sanke, starejši 8-letni Francsek pa je potiskal zadaj. Ko sta se ravno približala železniškemu prelazu pred Muhoberom, se je na ovinku pojavila lokomotiva tovornega vlaka.

Jožek je tako popustil sanke in se pognal v dir s proge. Tako si je rešil življenje. Francsek pa je hotel se v zadnjem hipu potegniti sanke s proge. A tisti hip so ga že privela kolesa lokomotive in zdroblila mlado življenje. Lokomotiva je vlečila nasrečnega fantka še dobrej 100 metrov s seboj, nakar se je vlak ustavil. Bilo je seveda prepozno, kajči Jožkova lobanja je bila zdrobljena.

Pes rešil par volov.

Dosedaj so se v Poljčanah zadovljavljali priložnostni tatori z bolj skromnim plenom, tako s kuretinom, z drvmi ali največ s kakim prešekom. Te dni ponoti pa so skušali predizredno rokomavni kar -lepo odnosti par volov, kar pa se jim je v poslednjem trenutku izjavil.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

VLADIMIR LEVSTIK:

ZADNJE POGLAVJE

— Janko?

Mara je počasi stopila k množu, ki je spal na zof. Njena noha je bila teška in drsajoča, niti hudega v njenem stanju.

— Janko tri je ura! Ali ne bo narekoval?

Janko se je momljaje obrnil steno. Tako pa po kosilu je bil zaspal in se ni in ni hotel izbudit. Cudno truden je postajal zadnje čase. Še sanjal se mu je, da spi. Spi, ne more se naspati, ljudje ga budijo, pa kliti okoli sebe. Čash je v spanju posaval, nadležnike z besedami, kakršnih vede ni izgovarjal vprve nje. A Mara mu tega ni povela, smili se ji je.

— Ubodec! — je zamrmljala zozaj. Toliko se ubija moj ljubi, toliko dela zame... in zan...

Pri tej besedi se je tesnoba napetost njenega obrazka preilila v sladkost. Tilo je stopila k mizi in se pustila za izposojeti, razbiti pisanici stroj.

O, kdo bi si bil vse to mislil pred dvema letoma! Njuna življenje se je bilo obrnilo toljkan drugače, ne go sta pričakovala.

A vendar... Za vse zaklade ne bi bila Mara izbrisala iz svojega spomina dne, ko sta se speznaли v vozu cestne železnice. Janko se je vozil na tehniko, ona v zavarovalno pisarno. Radovedno sta opazovala drug drugače: tako različna sta bila dva človeka s tako tujih konceptov življenja. On je sanjalo o uspehljih, o nebotičnikih iz želisa in betona, ona o tem, kako bi lestela s svojo črnelasto lepoto, plesala do nezavesti in vodila milijonarje z domov. Janko bi bil na veke zapravil njeni milosti, če bi jih bil rekel, da ne bo nikoli Miss Evropa in filmska zvezda: pa kje bi se bil upal, že od kraja je bil tako plah in nežen, kadar da sam ne dvomi o tem.

In tako se je pricelo. Kmalu nista mogla več dihati drug brez drugače. Mara je trepetala, kadar je Janko zakašjal. Janko je obupaval, če je bila ona slabje volje.

Postala sta drug drugem jedro in zmisel sveta ter obkornela v goston, da so bile vse neobzdrane sajne le predigra tega razojetja...

O, lepo je bilo. Ostalo življenje je utonilo v lesketanju njunih zvezdnatih noči, v zelenju in solncu njunih samotnih izprehodov. Mara se je ganjeno spominjala, kako sta

VZORE!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprrava lista.

KNJIGE

POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri “GLAS NARODA”

216 W. 18th Street New York, N. Y.
Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

jela na enem izmed njih, ob reči sta hodila in se držala za roke, snovati pravljico o bodočnosti: hišico bosta imela, veselo hišico sredi gred in rož, in njegova soba bo taka in njena taka. Da ne bi sama živel v hišico bosta seveda imela sinka, vse kako sinka, ne deklila. Vanja mu bo ime, nikakor ne drugače: Mara je tako odločila in če je Janko predlagal kaj drugega, je cepetalata z nogo.

Misel na Vanja ju je prevzela kakor ukletje. Mara so ciele oči, kadar je sanjala o njem. Skladala je roke pred seboj in nihala z njimi, kakor da ga že pestuje ob deklinskih nedrh, in Janko je zato poklekal pred njo, ki objemal Kolena in jih poljubil do izjemnosti...

Hišica je stala še visoko v oblakih, ko je Vanja, vsekakor sinko, nikakor ne deklila, potrkal na vrata življenja. V maju je bilo, na parobku gozd, tam dalet so zarelje planine v večerni zarji... In ko se je Mira osvestila, so bile njene oči polne tihega smehljaja, do danšnjega dne ga je cutila v njih. Utrgala je dve cvetoči vejci nad svojo glavo, dala eno njemu, z spomin, in zasepetala.

— Vanja... Ljuba, najin Vanja! In že jima je bilo tesno od vsega, lepega in nista vedela komu bi se zahvalila, da je živet tako sladko. O, nič sile jima ne bi bilo, da niso ženske zbegale Mare s svojimi grozovitimi istorijami o porodih. Strah je zasul kakor plaz, ne si mogla izkopati iz njega. Toliko jih umre, kdo ve, ali bo ostala živa; in njen ubogi Vanja, vsekakor deček, nikakor ne deklila! O, če bi bilo, kakor ni, če bi mogla, kakor ne more, skratka, če bi se Janko bolj potrušil, zakaj oče je vendarle, on je krv...

Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, ganljivja lepota je zvala od zaznamovanih črt, od vzboženega života, od vse mire, uboge telesnosti tega bitja, ki je živel i jubejni do njega. Glej, tu je sedela in čakala; sleherna sveta misel njegovih možganov, sleherna beseda njegovih ust je pomnila zanj korak k odrešenju, olajšanje ure, ki je morda ne bo preživel...

— Janko se je prevabil na zof, zastopal, se pretegnil in vstal, kakor da ga teži grmada svinca. Pomel si je oči in zagledal njo, ki je že sedela za strojem, s prsti na tipkah, z zrenicami temno uprtimi vanj. In zdajci se je zavedel, nikoli se ne tako, njenega trpečega stanja: tih, gan

